

Česká republika

Česká školní inspekce

Pardubický inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

**Základní škola Letohrad, Komenského 269,
okres Ústí nad Orlicí**

Komenského 269, 561 51 Letohrad

Identifikátor školy: 600 104 222

Termín konání orientační inspekce: 17. a 18. březen, 29. a 30. duben a 2. květen 2003

Čj.:	105 251/03-5126
Signatura:	oj5cw104

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY/ŠKOLSKÉHO ZAŘÍZENÍ

Základní škola Letohrad, Komenského 269, okres Ústí nad Orlicí, je úplná škola se 17 třídami (1. stupeň 8 tříd, 2. stupeň 9 tříd). Podle Rozhodnutí o změně zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení ze dne 20. května 1998, čj. 53/05/98, sdružuje základní školu a školní družinu. Od 1. ledna 1995 je právním subjektem. Ve školním roce 2002/2003 ji navštěvuje 389 žáků, z toho je 109 dojíždějících ze třinácti obcí.

Výuka probíhá podle vzdělávacího programu Základní škola, čj. 16 847/96-2. V 6. - 8. ročníku je zřízena vždy jedna třída s rozšířeným vyučováním tělesné výchovy.

Orientační inspekce byla následující den po zahájení přerušena z důvodu uzavření školy pro hromadné virové respirační onemocnění a s tím související velkou absencí žáků i učitelů.

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ A KONTROLNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční a kontrolní činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- personálních podmínek vzdělávání a výchovy v předmětech český jazyk, matematika, dějepis, zeměpis, prvouka, přírodověda, fyzika, chemie, občanská výchova a praktické činnosti vzhledem ke vzdělávacímu programu Základní škola, čj. 16 847/96-2,
- materiálně-technických podmínek vzdělávání a výchovy ve výše zmíněných předmětech vzhledem ke vzdělávacímu programu Základní škola, čj. 16 847/96-2,
- průběhu a výsledků vzdělávání a výchovy ve výše zmíněných předmětech.

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Na 1. stupni vedli většinu sledovaných hodin českého jazyka, matematiky, prvouky a přírodovědy pedagogové, kteří splňují požadavky odborné a pedagogické způsobilosti. Jedna vyučující je nekvalifikovaná. Matematiku a přírodovědu v jedné třídě vyučují učitelé s pedagogickou způsobilostí pro 2. stupeň. Vychovatelka školní družiny v jiné třídě zajišťuje výuku prvouky. Na 2. stupni se žákům v hodinách českého jazyka, matematiky, fyziky a chemie věnují výhradně pedagogové s odbornou a pedagogickou způsobilostí pro tyto předměty. Zeměpis, dějepis a občanskou výchovu vyučují vždy z větší části učitelé splňující požadavky odborné i pedagogické způsobilosti, menší díl hodin mají v úvazku vyučující bez odborné způsobilosti. Výuka praktických činností je vedena vyučujícími s odbornou způsobilostí pro jiné obory.

Poradními orgány ředitelky jsou vedle pedagogické rady předmětové komise a také žákovská školní rada. Pedagogická rada se schází pravidelně na začátku školního roku a dále pak ve čtvrtletích. Zápisy z jejích jednání jsou pečlivé, přehledné. Náplní činnosti předmětových komisí je hlavně plánování učiva, vzájemné konzultace a příprava akcí školy. Žákovská školní rada, sestavená ze zástupců 4. – 9. ročníků, zprostředkovává ředitelce školy podněty, nápady a připomínky žáků. Metodickou pomoc začínajícím a nekvalifikovaným pedagogům zajišťují zkušenější učitelé, žádost o radu ale neodmítne ani žádný jiný ze spolupracovníků, včetně vedení školy. Kontrolní činnost je plánovaná. Kromě ředitelky je jí pověřen i zástupce. Dohled nad kvalitou výchovně-vzdělávacího procesu spočívá v hospitačních aktivitách, v kontrole pedagogické dokumentace a prohlídce žákovských prací. Ve školním roce 2001/2002 vedení školy uskutečnilo celkem 25 hospitací. Průběh hodin, pozitiva, negativa,

hodnocení a doporučení jsou zapisovány do záznamových archů. S vyučujícími jsou výsledky projednávány při pohospitačních rozborech. Zobecněné závěry jsou učitelům předkládány na schůzkách předmětových komisí.

Rozdělení kompetencí mezi ředitelkou školy, zástupcem a dalšími pověřenými osobami je obsaženo v písemných náplních práce, které jsou vypracované pro všechny zaměstnance. „Školní řád“ je sepsán pečlivě, postihuje všechny důležité momenty činnosti školy. Je doplněn „Desaterem práv žáků“. Potřebné informace získávají pracovníci z nástěnek, při pracovních poradách, pedagogických radách a při každodenních osobních setkáních. Žákům jsou sdělení předávána prostřednictvím třídních učitelů, školního rozhlasu, nástěnek a zástupců tříd v žákovské školní radě. Rodiče jsou informováni o aktuálním prospěchu a chování svých dětí pomocí žákovských knížek, dopisů nebo osobně při třídních schůzkách, které se konají dvakrát ročně, při informačních odpoledních a při individuálních návštěvách školy. O dění ve škole se dovídají také z vývěsní skříňky u vchodu do školní budovy a z internetových stránek. Širší veřejnost se s informacemi o práci školy seznamuje v „Letohradském zpravodaji“, v „Orlických novinách“ a prostřednictvím některých akcí, jež se těší velké pozornosti. Škola pravidelně se žáky připravuje školní akademii, výstavy žákovských prací, Den zdraví spojený s Během Terryho Foxe, Den Země, Den dětí atd. Spolupráce s městem funguje dobře. Městský úřad v rámci možností vyčleňuje finanční prostředky na zlepšení prostředí školy.

Personální podmínky jsou velmi dobré.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Hodiny českého jazyka, matematiky, prvouky a přírodovědy na 1. stupni probíhaly v kmenových učebnách, které jsou umístěny v přístavbě školy. Třídy jsou světlé, prostorné, pěkně vyzdobené, vybavené funkčním nábytkem. Některé mají stěnou oddělené další prostory, využívané jako kabinety vyučujících nebo jako herny žáků. Výuka českého jazyka, dějepisu, občanské výchovy, matematiky a zeměpisu na 2. stupni se převážně uskutečňovala v jednotlivých kmenových třídách, které jsou dostatečně velké a vzdušné, esteticky upravené. Spodní část malby stěn je realizována podle individuálních návrhů jednotlivých třídních kolektivů. Výzdoba se většinou vztahovala k učivu, prostředí bylo pro žáky podnětné. Vyučování fyziky a chemie se odehrává ve společné učebně. Nábytek je zde letitý, opotřebovaný. Rozvod plynu do lavic není funkční, zdroj bezpečného napětí nebyl v době inspekce používán. Pro výuku pěstitelských prací slouží školní pozemek a velký skleník s manipulačními prostory a pařeništi. Školní dílna svým vybavením umožňuje základní výuku technických činností. K dispozici je i cvičná kuchyň a šicí stroje.

Ve všech hodinách žáci pracovali s platnými, aktuálními učebnicemi, pro výuku českého jazyka, matematiky a prvouky na 1. stupni měli k dispozici pracovní sešity. Žáci 1. ročníku na začátku školního roku obdrželi potřebné učebnice a základní školní potřeby. Vybavení kabinetů názorným materiálem je z hlediska množství dostatečné, pouze pro výuku fyziky chybějí novější pomůcky a měřicí přístroje. Didaktická technika je ve škole zastoupena zpětnými projektory, televizory, videorekordéry a magnetofony. Výpočetní techniku reprezentuje celkem 16 počítačů.

Materiální podmínky se vedení školy snaží v rámci finančních možností postupně zlepšovat. V současné době je dokončována obměna učebnic. Byly nakoupeny nové mapy a nástěnné výukové obrazy. Četnost a účelnost zařazování učebních pomůcek a didaktické techniky do vyučování je sledována při hospitacích. V odpoledních hodinách slouží jednotlivé prostory školy zájmové činnosti žáků, tělocvična a taneční sálek i široké veřejnosti.

Materiálně-technické podmínky jsou velmi dobré.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY V PŘEDMĚTECH

Realizace vzdělávacích programů

Škola si pro výuku zvolila vzdělávací program Základní škola, čj. 16 847/96-2. Schválený učební plán je rozpracován dle podmínek školy, celkové týdenní úhrny hodin v jednotlivých ročnících se shodují s předepsanými počty. Týdenní časové dotace vyučovaných předmětů jsou plněny. Podle Výkazu o sportovní přípravě na střední škole a o třídě s rozšířenou výukou tělesné výchovy na střední a základní škole Škol (MŠMT) V 26-01 ke 30. září 2002 škola zřizuje tři třídy s uvedenou rozšířenou výukou. Učební plán vzdělávacího programu Základní škola pro třídy s rozšířeným vyučováním tělesné výchovy, čj. 29 738/96-22-50, v nich ale nebyl dodržen. V 6. – 8. ročníku schválený dokument určuje pět hodin povinné výuky tělesné výchovy, škola však zařadila tři, resp. dvě hodiny. Zbývající počet byl realizován v rámci nepovinného předmětu, v 7. ročníku i jednou hodinou volitelného předmětu. Probírané kapitoly a jejich začlenění do systému výuky odpovídalo učebním osnovám. Pouze v českém jazyku v 9. ročníku bylo s žáky probíráno a klasifikováno učivo slovesné třídy a vzory, které učební osnovy vzdělávacího programu Základní škola neobsahují. Obsahová duplicita učiva nebyla shledána, jeho návaznost byla zřetelná.

Povinná dokumentace školy je vedena v daném rozsahu a stanovenou formou. Zápisy v třídních knihách dokládají plnění učebních osnov a systematickosti výuky. Třídní výkazy a katalogové listy žáků, zachycující výsledky vzdělávání, jsou vyplňovány dle pokynů. Při jejich kontrole bylo shledáno, že jeden žák 6. ročníku byl v průběhu 1. pololetí školního roku 2001/2002 na žádost rodičů přeřazen z důvodu výukových problémů do 5. ročníku.

Dohled vedení školy nad plněním učebních plánů a osnov se uskutečňuje na začátku školního roku při kontrolách vypracovaných tematických plánů k jednotlivým předmětům a dále při hospitační činnosti. V prosinci a březnu jsou tematické plány porovnávány se skutečným časovým postupem v probírání učiva.

Výuka v 6. – 8. ročníku ve třídách s rozšířeným vyučováním tělesné výchovy neprobíhá v souladu s učebním plánem realizovaného vzdělávacího programu. Povinná dokumentace průkazně zachycuje průběh vzdělávání. Způsob kontroly plnění učebních plánů a osnov není úplně účinný.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětech matematika, prvouka a přírodověda na 1. stupni

Náplň učiva jednotlivých hodin odpovídala tematickým plánům a zápisům v třídních knihách. Příprava většiny učitelů byla promyšlená, výukové cíle navazovaly na předcházející učební látku.

Motivaci žáků pedagogové prováděli v úvodních částech hodin i průběžně. Někteří navazovali na znalosti a zkušenosti žáků, aplikovali příklady z praxe a mezipředmětové vztahy. Často zařazovali písničky, říkanky, doplňovačky s tajenkami či matematické soutěže. Při výuce prvouky a přírodovědy byly využity poznatky z vycházek a z žakovských referátů, vhodnou motivací byl učitelkou přečtený úryvek z knihy. Průběžné hodnocení žáků mělo převážně pozitivní charakter.

Učitelé uplatňovali vyučovací metody klasické i netradiční. V mnoha hodinách převažovalo opakování a procvičování učiva frontálními způsoby práce. Někteří pedagogové zpestřili výuku zařazením práce ve skupinách s uplatněním her a soutěží. Činnosti pojetí výuky prvouky a přírodovědy s využitím připravených referátů a množství názorného materiálu přispělo k zájmu žáků o předmět a současně ke kvalitní fixaci učiva. Učitelky volily aktivizující formy práce, žákům daly široký prostor pro vlastní vyjádření a seberealizaci. Hodiny matematiky byly většinou věnovány upevňování probrané učební látky. Pokyny vyučujících měly logickou návaznost, byly jasné a srozumitelné. Žáci vyřešili množství příkladů a slovních úloh, při samostatné práci byly zadány úkoly navíc pro rychlé počtáře. Při geometrii žáci procvičili základní pojmy, porovnávali dvojrozměrné obrazce. Samozřejmostí byla individuální pomoc vyučujících slabším žákům, nechybělo výchovné využití tématu učiva. V několika hodinách zbylo málo času na závěrečné shrnutí učiva, zařazení tělovýchovných chvil nebylo vždy pravidlem. Ve většině vyučovacích jednotek učitelé rozvíjeli komunikativní dovednosti žáků, někteří vytvářeli prostor pro vzájemnou diskusi s možností uplatnění žákovských zkušeností. Žáci byli vedeni k sebekontrolě, samostatnosti a odpovědnosti za svou práci.

Výuka ve sledovaných předmětech je hodnocena jako velmi dobrá.

Průběh a výsledky vzdělávání v českém jazyku v 1. - 9. ročníku

Týdenní hodinová dotace odpovídá učebnímu plánu. Členění českého jazyka na jednotlivé části (literární, jazyková a slohová výuka, případně čtení a psaní) je v souladu s požadavky zvoleného vzdělávacího programu. Probíraná témata souhlasila, s výjimkou 9. ročníku, s učebními osnovami. Dílčí problémy byly zaznamenány v zapracování dodatků k učebním osnovám ve 4. a 5. ročníku, zejména v loňském školním roce. Na sledované hodiny byli učitelé zpravidla velmi dobře připraveni.

Na 1. stupni byli žáci vhodně motivováni, a to jak ve vstupní části vyučovacích jednotek, tak průběžně. Učitelé navazovali na dříve získané poznatky, využívali osobních zkušeností žáků, ověřovali pochopení probírané látky. Hodnocení žáků bylo převážně kladné verbální (kromě části hodin na 2. stupni). U starších žáků se motivace omezovala převážně na vstupní, průběžná chyběla.

Struktura sledovaných hodin odpovídala věku žáků i výukovým cílům. Organizační pokyny byly jasné, srozumitelné a přiměřené věku žáků. Respektovány byly i věkové zvláštnosti a specifické podmínky ve třídách. Individuální práce s žáky s poruchami učení a chování, případně zohledňování těchto žáků, byly zaznamenány zejména při výuce na 1. stupni. Na 2. stupni bylo tempo zpravidla podřízeno lepším žákům. V nižších ročnících dominovaly činnosti formy práce. Učitelé využívali učebnic a čítanek, dále také řady pracovních listů a doplňující literatury. V převážné většině vyučovacích jednotek byla zařazována i kooperace a řada aktivních činností, spojených i s pohybem ve třídě. Jedenkrát bylo tomuto pojetí výuky přizpůsobeno i rozmístění lavic, v několika třídách bylo využito relaxačního koberce. Na 2. stupni naopak převažovala frontální práce. Ve sledovaných hodinách se zpravidla jednalo o pasivní předávání informací bez výraznější aktivní účasti žáků. Učivo bylo prezentováno věcně správně. V části výuky chyběla závěrečná shrnující a hodnotící část hodin.

Celkově měla výuka českého jazyka na 1. stupni velmi dobrou úroveň, na 2. stupni byla průměrná.

Průběh a výsledky vzdělávání na 2. stupni

Matematika

Ve všech sledovaných hodinách pedagogové stanovili reálné výukové cíle, přiměřené věku a schopnostem žáků. Probírané kapitoly vycházely z tematických plánů. Příprava učitelů na vyučování byla pečlivá, promyšlená.

Vyučující žáky motivovali v úvodu hodin matematickou rozvíčkou, průběžně pak zajímavými úlohami, začleněním netradiční formy činnosti, využitím praktických znalostí, pochvalou a povzbuzením. Po zařazení samostatné práce vždy následovala kontrola správnosti řešení, žáci měli možnost zpětné vazby. Někteří pedagogové občas prováděli vyhodnocování výsledků učení, zjišťovali úspěšnost žáků, analyzovali jejich chyby. V závěru výuky většinou chybělo celkové zhodnocení žákovských výkonů.

Vyučování matematiky vedli učitelé frontálním způsobem, střídaly se společné a samostatné aktivity. Výjimečně vyučující zařadili prvky činnostního a kooperativního učení. Při vyvozování nových poznatků spolupracovali se žáky, rozvíjeli jejich logické uvažování a myšlení v souvislostech, vytvářeli prostor pro otázky. Procvičování a upevňování získaných vědomostí věnovali dostatek času. Tempo výuky korespondovalo s možnostmi žáků, relaxační prvky pedagogové do hodin většinou nezačleňovali. Vyučování zpestřily některé názorné pomůcky – tabulky násobků čísel, tabulky hodnot goniometrických funkcí, fólie s příklady, nakopírované pracovní listy apod. Vzájemná komunikace mezi učiteli a žáky byla založena na oboustranné důvěře a akceptování předem dohodnutých pravidel.

Úroveň výuky matematiky je hodnocena jako velmi dobrá.

Fyzika a chemie

Ve většině hospitovaných hodin vyučující žákům jasně sdělovali plán výuky. Učivo hojně prokládali zajímavostmi a vsuvkami o jeho praktickém využití. Klasifikaci zdůvodňovali, žáky dostatečně chválili, někdy do hodnocení zapojovali třídní kolektiv nebo uplatňovali sebehodnocení žáka. V zadaném testu z chemie byly otázky zaměřeny jen na znalosti, žádné na aplikaci učiva nebo vysvětlení. Kompletním závěrečným vyhodnocením a pochvalou angažujících se žáků skončilo pouze několik hodin.

Převážná část vyučovacích jednotek byla vedena frontálním stylem výuky. Hospitována byla ale i hodina založená na činnosti žákovských skupin a práci s literaturou, v jiné zase žáci pracovali s počítači. Výuka byla členěná a pestrá, vyučující zařazovali množství problémových otázek, demonstrační pokusy, ukázky látek a přístrojů. Didaktická technika byla využita téměř vždy. Ve všech ročnících je vyučování fyziky i chemie oživeno prováděním alespoň dvou kompletních laboratorních prací. Vyučující měli klidné, jednoznačné vystupování. Hodiny vedli ve svižném tempu. Třebaže většina žáků spolupracovala, část z nich během výuky vůbec nepromluvila. V hospitovaných jednotkách nebylo nutno řešit žádné kázeňské problémy.

Průběh a výsledky vzdělávání ve fyzice a chemii jsou celkově hodnoceny jako velmi dobré.

Zeměpis

Zeměpis je v 6. - 8. ročníku vyučován dvě hodiny týdně, v 9. ročníku je týdenní časová dotace jednododinová. Hospitace se uskutečnily ve vyučovacích jednotkách dvou učitelek, splňujících požadavky odborné a pedagogické způsobilosti pro výuku zeměpisu. Navštívené hodiny měly stanovené přiměřené výukové cíle.

Vyučující žáky většinou motivovaly zajímavými úkoly, pochvalou a povzbuzením, využitím životních zkušeností a mezipředmětových vztahů. Žákům poskytovaly zpětnou vazbu, po vypracování úkolu je seznamovaly se správným řešením. Jedna z učitelek zjišťovala úroveň vědomostí žáků ústním zkoušením, klasifikaci však nezveřejňovala, pouze zapsala známku do žákovské knížky. Celkové zhodnocení práce občas scházelo.

Hodiny jedné vyučující měly klasickou stavbu, jejich úvod byl většinou věnován opakování a procvičování probraného učiva. V další části učitelka ve spolupráci se žáky, na základě jejich životních zkušeností a za pomoci map a atlasů vyvozovala nové poznatky. Následoval zápis do sešitů. Závěr výuky patřil zopakování právě předložené učební látky a prohlídce doneseného obrazového materiálu. Vyučující se žáky intenzivně komunikovala, vedla je k formulování vlastních názorů, rozvíjela jejich komunikativní dovednosti. Ve vyučovacích jednotkách druhé učitelky strávili žáci většinu času samostatnou prací – písemným opakováním, vypisováním poznámek z učebnice, procvičováním znalostí u počítače.

Úroveň výuky zeměpisu je hodnocena jako velmi dobrá.

Dějepis a občanská výchova

Občanská výchova je ve škole vyučována jako samostatný předmět ve všech ročnících jednu hodinu týdně, dějepisu jsou věnovány dvě hodiny týdně. Na výuku byli učitelé většinou kvalitně připraveni.

Žáci byli převážně motivováni pouze ve vstupní části hodiny, v průběhu jednotlivých vyučovacích jednotek motivace příliš využívána nebyla. Ověřování znalostí předcházejícího učiva vyučující prováděli frontálně při společném opakování v úvodu hodiny. Klasifikované zkoušení nebylo zaznamenáno. Výkony žáků byly hodnoceny především verbálně, v části hodin dějepisu výrazně převažovalo negativní hodnocení.

Struktura sledovaných vyučovacích jednotek zpravidla odpovídala věku žáků i výukovým cílům. Organizační pokyny byly jasné, srozumitelné a přiměřené. Při dějepise výrazně převažovala frontální práce. Pouze v části navštívených hodin bylo využito činnostních forem práce. Prvky kooperativního učení a spolupráce žáků při řešení problémů se neobjevily. Rovněž při občanské výchově se jednalo převážně o transmisivní předávání poznatků bez výraznějšího podílu žáků. Efektivitu využití vyučovacího času limitovaly použité metody a formy práce. Učivo bylo žákům prezentováno bez věcných chyb. V závěru výuky většinou chyběla shrnující a hodnotící část hodiny. Z pomůcek a materiálů byly využívány zejména pracovní listy, historické mapy, atlasy pro dějepis a doplňující literatura.

Celkově měla výuka dějepisu a občanské výchovy průměrnou úroveň.

Praktické činnosti

V souladu s materiálními a personálními podmínkami dominují praktickým činnostem technické činnosti a pěstitelské práce. Vyučující je vhodně střídají dle aktuální potřeby školy, agronomických lhůt a počasí. Od 7. ročníku mají dívky zařazenu péči o domácnost, tato výuka však nebyla hospitována.

V technických činnostech žáky motivovaly připravené ukázky hotových výrobků. Hodiny pěstitelských prací byly bez vstupní i průběžné motivace. Během práce učitelé žáky přiměřeně chválili a povzbuzovali. Vyučovací jednotky většinou nebyly zakončeny zhodnocením ani závěrečnými pochvalami spolupracujících žáků.

Ve všech hospitovaných hodinách byla většina času určena aktivní práci. Teorii vyučující zařazovali v nezbytném minimu, často ji opírali o dřívější znalosti a mezipředmětové vztahy, někdy ji však podávali formou monologu učitele s nižším zapojením žáků. Při práci obcházeli

jednotlivá pracoviště a v případě potřeby žákům pomáhali. Pro rychlejší měli připraveno další zaměstnání. Pouze v jedné hodině byla zaznamenána nízká efektivita práce, kdy se žáci střídali jednotlivě v ukázkové činnosti a zbytek skupiny je pouze sledoval. Při výuce vládla převážně pracovní atmosféra. Žáci vykazovali zažité pracovní návyky a dovednosti. Vyšší počty žáků v některých skupinách neumožňovaly vždy individuální přístup učitelů, kladly vysoké nároky na organizaci práce a její bezpečnost a byly, v případě jednoho vyučujícího, důvodem direktivního způsobu komunikace s žakovským kolektivem.

Průběh a výsledky vzdělávání v praktických činnostech jsou celkově hodnoceny jako velmi dobré.

Výsledky vzdělávání a výchovy zjišťované školou

Ke zjišťování výsledků vzdělávání v českém jazyku, matematice, cizím jazyku a přírodovědných předmětech v 5. a 9. ročníku využívá vedení školy komerčně vydávané testy. Po jejich vyhodnocení jsou žáci informováni o své úspěšnosti a učitelé seznamováni s jejich analýzou. Pro 4. ročník má škola vypracované vlastní testy z českého jazyka a matematiky. Při suplovaných hodinách ředitelka občas zadává srovnávací práce (např. ze zeměpisu). V průběhu školního roku se na kvalitu výuky zaměřují také hospitace a prohlídky žakovských prací. Zpětnou vazbu v tomto ohledu poskytuje i umístění žáků v různých soutěžích a výsledky přijímacího řízení na gymnázia a střední školy.

Hodnocení práce školy je prováděno na pedagogických radách, v písemné formě se posouzení výsledků vzdělávání a výchovy objevuje ve „Výroční zprávě o činnosti školy“.

Celkově je průběh vzdělávání na 1. stupni a v předmětech český jazyk, dějepis, občanská výchova, matematika, zeměpis, fyzika, chemie a praktické činnosti na 2. stupni hodnocen jako velmi dobrý.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

- Zřizovací listina školy ze dne 28. června 2001 je v souladu s Rozhodnutím o změně zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení ze dne 20. května 1998, čj. 53/05/98.
- Údaje o počtech žáků v třídních výkazech 1. – 9. ročníku souhlasí s daty uvedenými ve výkazu o základní škole Škol (MŠMT) V 3-01 k 30. září 2002.
- Souběžně s orientační inspekcí byly realizovány tematické inspekce „Sledování a hodnocení průběhu vzdělávání cizinců na území ČR“ a „Hodnocení realizace projektu PI – Informační gramotnost v rámci státní informační politiky ve vzdělávání“. Zjištění z těchto tematických inspekcí, které probíhají i v jiných školách, budou souhrnně zveřejněna ve Zprávě ČŠI o školním roce 2002/2003 a na webových stránkách ČŠI.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Zřizovací listina školy ze dne 28. června 2001
2. Rozhodnutí o změně zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení ze dne 20. května 1998, čj. 53/05/98
3. Třídní knihy 1. - 9. ročníku - šk. rok 2002/2003
4. Třídní knihy 1. - 9. ročníku - šk. rok 2001/2002

5. Třídní výkazy a katalogové listy žáků 1. - 9. ročníku - šk. rok 2002/2003
6. Výkaz o základní škole Škol (MŠMT) V 3-01 ke 30. září 2002
7. Výkaz o sportovní přípravě na střední škole a o třídě s rozšířenou výukou tělesné výchovy na střední a základní škole Škol (MŠMT) V 26-01 ke 30. září 2002
8. Rozvrhy hodin tříd a učitelů – šk. rok 2002/2003
9. Učební plán - šk. rok 2002/2003
10. Učební plán sportovních tříd - šk. rok 2002/2003
11. Rozvržení praktických činností do 6. – 9. ročníku - šk. rok 2002/2003
12. Volitelné, nepovinné předměty, kroužky - šk. rok 2002/2003
13. Výroční zpráva školy za rok 2001/2002
14. Zápisy z pedagogických rad – od šk. roku 2000/2001
15. Protokoly o komisionálních zkouškách ve šk. roce 2000/2001 a 2001/2002
16. Školní řád ze dne 26. srpna 2002
17. Desatero práv žáků školy
18. Náplně práce zaměstnanců školy - šk. rok 2002/2003
19. Záznamy z hospitací - šk. rok 2002/2003
20. Tematické plány učiva hospitovaných předmětů - šk. rok 2002/2003
21. Kniha úrazů - šk. rok 2002/2003

ZÁVĚR

Navštívené vyučovací hodiny převážně vedli učitelé, kteří svým vzděláním splňují požadavky odborné a pedagogické nebo jen pedagogické způsobilosti pro dané předměty. Žákům se věnují i v době mimo vyučování při různých akcích školy.

Prostředí, ve kterém probíhá výuka, je estetické, pro žáky podnětné. Vybavení učebnicemi a pomůckami se postupně, v rámci finančních možností, obměňuje.

Nedostatky byly shledány v plnění učebního plánu ve třídách s rozšířeným vyučováním tělesné výchovy. V 9. ročníku v předmětu český jazyk byly probírány kapitoly, které učební osnovy realizovaného vzdělávacího programu neobsahují. Z tohoto pohledu kontrolní činnost, ač je plánovaná a poměrně četná, není zcela důsledná. Při vyučování učitelé využívali jak klasické vyučovací metody a formy práce zaměřené na činnost jednotlivců, tak i prvky kooperativního a činnostního učení. Motivování žáků mělo různou úroveň. Komunikace mezi učiteli a žáky byla většinou založená na přirozené autoritě pedagogů, na respektování osobností žáků a na vzájemné důvěře.

Od předešlé orientační inspekce, provedené ve dnech 17. – 19. března 1999 a zapsané v inspekční zprávě čj. 105 115/99-2082, došlo ke zlepšení materiálních podmínek, byla rekonstruována elektroinstalace, do tříd zavedena voda atd.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Mirka Machková	Mgr. Mirka Machková, v. r.
Členové týmu	PaedDr. Marta Hunalová	PaedDr. Marta Hunalová, v. r.
	Mgr. Jaroslav Loučka	Mgr. Jaroslav Loučka, v. r.
	Mgr. Pavel Skokan	Mgr. Pavel Skokan, v. r.

Další zaměstnanci ČŠI

Miluše Jasanská
Růžena Zářecká

V Ústí nad Orlicí dne 20. června 2003

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 26. června 2003

Razítko

Ředitelka školy	Podpis
Mgr. Pavla Skácelíková	Mgr. Pavla Skácelíková, v. r.

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný.</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň.</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň.</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa.</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně.</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně.</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
KrÚ Pardubického kraje, OŠMS	2003-07-11	105 267/03-5126
Městský úřad Letohrad	2003-07-11	105 268/03-5126

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Připomínky nebyly podány.